

Sygn. akt: IX C 144/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Iwaszkiewicz
Protokolant:	Joanna Górską

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności w całości - w stosunku do powoda Z. W. - tytuł wykonawczy - tj. bankowy tytuł egzekucyjny wydany przez (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. za numerem (...)09/11/2014/WR z dnia 09.11.2014 r., zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 14 stycznia 2015 r. o sygn. akt IX Co 1724/15;

II. zasądza od pozwanego (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. na rzecz powoda Z. W. kwotę 600,- (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwota 600,- (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie) kwotę 125,- (sto dwadzieścia pięć) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt IX C 144/15

UZASADNIENIE

Powódka Z. W. pismem z dnia 24.07.2015 r. w dniu 31.07.2015 r. wniosła początkowo do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie powództwo o zwolnienie pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości. Do pozwu powódka załączyła m. in. dokumenty obrazujące jej stan zdrowia w chwili zawierania umowy kredytu na zakup towarów i usług z dnia 07.12.2013 r. za numerem (...), umowę kredytu na zakup towarów i usług za numerem (...) nie zaopatrzonej w datę jej zawarcia, pismo pozwanego (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. z dnia 20.02.2014 r. za numerem (...), kopię bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 09.11.2014 r. wystawionego przez pozwanego (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W., kopię postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 14.01.2015 r. o sygn. akt VI Co 66/15 o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 09.11.2014 r., pismo Komornika Sądowego przy Sądzie rejonowym S. – P. i Zachód w S. D. K. z dnia 07.04.2015 r. wraz zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji z dnia 07.04.2015 r. w sprawie Km 250/15, kopię

postanowienia Komisariatu Policji P. w P. z dnia 12.11.2014 r. za numerem RSD 604/14 o zawieszeniu dochodzenia w sprawie o przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnionym na szkodę pokrzywdzonej Z. W., zatwierdzonego w dniu 17.11.2014 r. przez Prokuraturę Rejonową P. w P. w sprawie o sygn. akt 1.Ds 22/14/1. Nadto, powódka na rozprawie w dniu 07.12.2015 r. złożyła pismo powódki z dnia 12.06.2015 r. skierowane do pozwanego z wnioskiem o cofnięcie wniosku egzekucyjnego wraz z pismami pozwanego z dnia 02.06.2015 r. i z dnia 01.07.2015 r. odmownie opiniującymi wnioski powódki z dnia 12.06.2015 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo w całości i wniósł o nie zasądzenie kosztów postępowania w trybie art. 101 kpc.

W niniejszej sprawie wobec uznania przez pozwanego powództwa wszystkie okoliczności takie, jak zawarcie przez powódkę umowy kredytu na zakup towarów i usług z dnia 07.12.2013 r. za numerem (...), stopień niepełnosprawności powódki oraz wykorzystanie przez P. M. niepełnosprawności powódki w celu uzyskania korzyści majątkowej nie były sporne pomiędzy stronami.

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 15.10.2015 r., złożonej w dniu 16.10.2015r. uznał powództwo wytoczone przez powódkę. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż wobec uznania przez pozwanego powództwa zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę był związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie byłoby sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo zmierzałoby do obejścia prawa.

Uznanie powództwa stanowi bowiem czynność procesową rezygnacji pozwanego z obrony czyli jest aktem jego dyspozycyjności, w którym nie tylko uznaje on samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają go przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie. Uznanie powództwa zakłada stwierdzenie istnienia dochodzonego roszczenia, a tym samym wystąpienie wszystkich przesłanek kreujących jego byt prawny. W sytuacji uznania przez pozwanego powództwa Sąd jest zobowiązany rozważyć czy uznanie to nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego oraz czy nie zmierza ono do obejścia prawa.

Uznanie przez pozwanego powództwa niewątpliwie nie było czynnością sprzeczną z prawem. Powódka zawarła z pozwanym umowę kredytu będąc osobą niepełnosprawną i nie mającą dostatecznego rozeznania w znaczeniu czynności prawnej, która były przez nią podejmowana. Nadto, powódka działała pod wpływem P. M., który był inicjatorem zawieranej przez powódkę umowy i z której osiągnął on korzyść majątkową wykorzystując zaufanie, jakim obdarzyła go powódka. W tej sytuacji uznanie przez pozwanego powództwa nie może być ocenione, jako sprzeczne z prawem. Czynność ta miała bowiem na celu doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem i stwierdzenia, że zawierana przez powódkę umowa od samego początku była nieważna albowiem zawierając w/w umowę powódka działała w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli.

Nie można również czynności pozwanego uznać za sprzeczną z zasadami współżycia społecznego. Sprzeczna z nimi była dotychczasowa sytuacja powódki, której ufność do innych osób została wykorzystana przez P. M. i w konsekwencji została ona obciążona koniecznością spłaty kredytu mimo, iż nie zdawała sobie sprawy, w jakich to czynnościach prawnych uczestniczy podpisując w/w umowę, a nadto jej brak rozeznania był łatwo zauważalny dla pracowników pozwanego, którzy przed zawarciem przez powódkę umowy kredytu powinni się upewnić, czy na pewno rozumie ona konsekwencje prawne zawieranej przez siebie umowy. Niezrozumiałe jest to tym bardziej, iż powódka osiągała niewielkie dochody, a mimo to pracownicy m.in. pozwanego udzielili jej kredytu, a nadto nie zażądali jakichkolwiek dodatkowych wyjaśnień w związku z wnioskami kierowanymi do pozwanego przez powódkę, zarówno przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, jaki i po jego wystawieniu oraz wszczęciu przez pozwanego postępowania egzekucyjnego. W tej sytuacji należy uznać, że uznanie przez pozwanego powództwa jest zgodne z zasadami współżycia społecznego.

Z wymienionych wyżej względów należało również uznać, że czynność pozwanego nie zmierza do obejścia prawa.

W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu nie ma odpowiedniego zastosowania przepis art. 101 kpc, zgodnie z którym zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia

sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. W świetle bowiem doktryny i orzecznictwa, pozwany nie daje powodu do wytoczenia powództwa, jeżeli jego stosunek wobec roszczenia powoda, oceniony zgodnie z doświadczeniem życiowym, usprawiedliwia wniosek, że powód uzyskałby zaspokojenie swego roszczenia bez wytoczenia powództwa. Zdaniem Sądu należało w przedmiotowej sprawie zastosować ogólną zasadę wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 kpc albowiem pozwany pomimo uznania przy pierwszej czynności procesowej żądania powódki dał jednak Z. W. powody do wytoczenia sprawy. Przede wszystkim należy wskazać, że to między innymi z powodu zaniedbań pracowników pozwanego doszło do zawarcia przedmiotowej umowy kredytu pomimo, iż mogli oni co najmniej powziąć wątpliwości, czy powódka rozumie znaczenie czynności prawnej, w której uczestniczyła. Nadto, błędnie ocenili oni sytuację majątkową powódki i uznali, że posiada ona zdolność kredytową do zawarcia przedmiotowej umowy. Następnie pozwana miała możliwość zwolnienia powódki z obowiązku spłaty kredytu, czego jednak nie uczyniła, a wręcz przeciwnie wobec niespłacania przez powódkę kredytu i uzyskania informacji o przestępczym charakterze działań P. M. nie wyjaśniła dalszego istnienia obowiązku spłaty kredytu ze strony powódki nadal obciążając ją tym obowiązkiem. W tej sytuacji należało uznać, że pozwany dał powódce powód do wytoczenia przedmiotowej sprawy. Zauważyć nadto należy, iż powódka nie miała innej możliwości zakwestionowania przedmiotowej umowy zawartej z pozwanym, aniżeli wszczęcie niniejszego procesu.

Ze wskazanych wyżej względów w punkcie II wyroku Sąd zasądził od pozwanego (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. na rzecz powódki kwotę 600,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego dla pełnomocnika ustanowionego przez powódkę, natomiast w punkcie III wyroku nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie) kwotę 125,- zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych. Kwota wynagrodzenia pełnomocnika została ustalona na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 461 z późn. zm.), zgodnie z którym wynosi ona 600,- zł.

W toku procesu powódka została zwolniona w całości z ponoszenia kosztów sądowych . Koszty te tymczasowo zostały poniesione przez Skarb Państwa. Zgodnie z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zobowiązany był orzec o jej ściągnięciu od pozwanego stosując odpowiednio przepis art. 98 § 1 i 3 kpc. Na koszty te złożyła się opłata od pozwu w wysokości 125,- zł, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.